

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 05.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9129** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от сдружение „Публичен Алианс Вето“ срещу отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в писмо рег. № 50-00-2436/1 от 30. 08. 2022 г., издадено от изпълнителния директор на "БУЛГАРГАЗ" ЕАД.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на постановения отказ, като се иска неговата отмяна.

Ответникът чрез своя процесуален представител излага аргументи за недопустимост, а в условията на евентуалност се мотивира довод за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С писмо, постъпило в „БУЛГАРГАЗ“ ЕАД с вх. № 50-00-2436/ 26. 08. 2022 г. Сдружение „Публичен Алианс Вето“ е поискало достъп до информация, подробно

изброена в заявлението.

С писмо изх. № № 50-00-2436/1 от 30. 08. 2022 г. изпълнителният директор на Б. ЕАД е отказал да предостави посочената информация, като е приел, че дружеството не е задължен субект по ЗДОИ.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 ОТ ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл. 12, ал. 1 и ал. 2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл. 3 от закона. Според ал. 1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал. 2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми.

Според § 1, т. 4 от ДР на ЗДОИ "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: а/ повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/; б/ повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от ЗОП; в/ обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т.1 - 14 от ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 от ЗОП са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите

в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представляващите публичноправните организации.

Според § 2, т. 43 от ДР на ЗОП „Публичноправна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а/ създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; б/ финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 от ЗОП.

Видно от вписаните обстоятелства в търговския регистър, едноличен собственик на капитала на „БУЛГАРГАЗ“ ЕАД е Български енергиен холдинг, чийто собственик от своя страна е българската държава. Дружеството представлява публичноправна организация по смисъла на § 2, т. 43 от ДР на Закона за обществените поръчки /ЗОП/: а/ създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; б/ финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14. Следователно неговият представляващ е възложител на обществени поръчки по чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП и в този смисъл „БУЛГАРГАЗ“ ЕАД се явява публичноправна организация. Такава според § 1, т. 4 от ДР на ЗДОИ е юридическо лице, за което е изпълнено условието по б. „б“ - повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от ЗОП. Изпълнено е и условието по б. „в“ от посочената разпоредба – когато юридическото лице е обект на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 -14 от ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

В тази връзка и дружеството „БУЛГАРГАЗ“ ЕАД е задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ и постановеният от изпълнителния директор на дружеството отказ по подаденото от жалбоподателя заявление по ЗДОИ представлява индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл. 40, ал. 2 от ЗДОИ.

Според правилото на чл. 38 от ЗДОИ задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация, с акт в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация. В случай, че от съдържанието на подаденото заявление е останало неясно за административния орган каква точно информация се иска заявителят е следвало да бъде уведомен по реда на чл. 29 от

ЗДОИ да уточни предмета на исканата обществена информация.

Съгласно чл. 33 от ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /както се твърди в приложените по делото писмени бележки от ответника/ в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. Изрично произнасяне се дължи и в хипотезите на чл. 32 и чл. 33 от ЗДОИ /в тази насока е и Решение № 13660/08. 11. 2018 г. по адм. дело № 5064/2017 г. на ВАС; Решение № 1570/ 30. 01. 2020 г. по адм. дело № 14183/ 2018 г. на ВАС/.

В настоящия случай решението за отказ не съдържа мотиви, освен посоченото твърдение, че дружеството не представлява задължен по ЗДОИ субект. Липсата на мотиви винаги е основание за отмяна на оспорения акт, тъй като целта на мотивите е да се обоснове издаването на акта до степен, позволяваща на заинтересованите лица да разберат какво е мотивирало органа да вземе съответното решение. Същевременно липсата на мотиви препятства и съдебния контрол, тъй като не позволява на съда да установи какви са съображенията на органа за постановяване на именно това решение. Ето защо оспорваният акт следва да се отмени като ненадлежно мотивиран и издаден при нарушение на административнопроизводствените правила. Доколкото делото не може да се реши по същество, следва да се върне като преписка на органа за постановяване на ново решение, при което задълженият по ЗДОИ субект да се произнесе по направеното искане, като съобрази и обсъди всички основания, поради които по отказва достъп до търсената информация или предостави същата.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да се възстановят направените по делото разноски в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за осъществено процесуално представителство от адв. Д. П., за което е приложен договор за правна защита и съдействие /л. 10 от делото/, в което е уговорено и изплатено адвокатското възнаграждение и за който размер не е направено възражение за прекомерност от ответника.

Съдът констатира, че оспорващото лице не е внесло дължимата държавна такса по сметката на АССГ в размер на 10 /десет/ лева, поради което следва да бъде осъдено да я заплати.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в писмо рег. № 50-00-2436/1 от 30. 08. 2022 г., издадено от изпълнителния директор на "БУЛГАРГАЗ" ЕАД.

ИЗПРАЩА делото като административна преписка на изпълнителния директор на "БУЛГАРГАЗ" ЕАД за ново произнасяне по подаденото заявление, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА "БУЛГАРГАЗ" ЕАД да заплати на Сдружение „Публичен Алианс Вето“ сумата от 2000 /две хиляди/ лева, представляваща направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Сдружение „Публичен Алианс Вето“ да заплати по сметка на Административен съд – [населено място] сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща държавна такса за водене на делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: